

Vilhelm Johannesen, landsstýrismaður:

Eyka ferðslulóg verður sett í gildi

— fyribils koyrikort og trygðarbelti, umframt skamtan av koyritíðarskeiði og reglur fyrri at fáa taxa koyriloyvi og stóra koyrikortið, eru partar av tiltøkum, sum móguliga verða sett í verk, sigur Vilhelm Johannesen, landsstýrismaður í samrøðu við Sosialin

— Tað er greitt, at vit noyðast at gera okkurt, fyrri at basa teim mongu ferðsluóhappunum, sum verið hava í seinastuni.

— Ti haldi eg, at vit beinanvegin eiga at seta tiltøk í verk, so slepst undan slikum sorgartilburðum, at fólk verða løsta og doyggja í ferðsluni.

— Hetta sigur Vilhelm Johannesen, landsstýrismaður í ferðslumálum. Hann var ein av 12 umboðum í pallborðsfundi, sum Ungmannafelagið Viljin skipaði fyrri í Norðurlandahúsinum, mánaðveldið.

Ætlanin er at seta í verk eina eyka ferðslulóg, sum skal galda í eini tvey ár. Tá verður tikið støða til, um hesi eyka tiltøk hava roynst væl ella ikki. Eru tiltøk, sum serliga bota um ferðsluviðurskiftini, so kunnu tey koma undir ferðslulógina.

— Umstøðurnar í ferðsluni í Føroyum er ikki lík teimum í londunum kring okkum. Ti er tað umráðandi, at vit sjálvi royna at gera eithvørt, sum skal galda í Føroyum, segði Vilhelm Johannesen á fundinum.

Á pallborðsfundinum, sum hevði heitið: «Hvussu steðga vit ferðsluøðanum», kom fram, at eitt nú bert 17 kommunur av 50 eru limir í Ráðnum fyrri stóri Ferðslutrygd, og at skúlabørn bert fáa fimm tímar undirvising um ferðslu, árliga!

Dupultmoralur?

Tað visir eisini, hvussu ferðslan verður prioritera í samfelagnum. Sosialurin hevur havt eitt prát við Vilhelm Johannesen um eykatilet, sum ætlandi verða sett í verk, sum skjótast.

Á pallborðsfundinum var umrøtt trygðarbelti, sum kanska gjørdi, at ungdomurin bert hevði bilin at halda seg til: — Eitt nú heiliggðagslóg, rúsdrekkaalóg og dupultmoralurin í Føroyum. Heldur tú tað er rætt?

— Uttan íva er nakað rætt í hesum, tó at eg ikki

Vilhelm Johannesen, landsstýrismaður.

vil koyra alt undir eitt heiti, sigur Vilhelm Johannesen.

— Eg haldi ikki, at tað loysir nakrar trupulleikar, um vit lata ungdomin dansa longri út á náttina. Vit vita at dansur, rúsdrekka og koyring er fyrbrigdi, sum hoyra til ungdomin, — sum eisini er tann bólkur, ið ger flest óhapp í ferðsluni, umframt at hesi koma fyrri á náttartíð.

— Vit vita eisini at rúsdrekka, møði og svøvnloysi er ein av atvoldinum til ferðsluóhappini.

Lata vit síðan ungdomin dansa longri út á náttina, so vita vit eisini, at tað kanska verður drukkið meira, tey gerast enn móðari og svøvnurin er enn minni. Ti haldi eg, at vandin fyrri ferðsluóhappum ikki gerst minni um dansitíðin verður longd, og serliga vil eg ikki verða við til at foreldrin, sum eru undir stöðugum trýsti, skulu liggja í svøvnloysi og bangilsí — í stóri mun enn tey longu gera.

Er tað dupultmoralur sum ger, at ungdomurin bert hevur bilin at upphalda seg í um næturnar?

Foreldrin mugu stuðla

— Tað eru helst ymsar orsøkir til, at ungdomin ferðast so nógv í bili.

— Eg kann geva tær eitt dømi: — Ein maður ringdi til min nú ein dagin. Dóttir hansara, sum hevði drong í grannabygdini, var ógvuliga ónøgd við tað eg segði í sjónvarpinum í farnu viku. Hon helt, at um hon og drongurin vóru saman, so kundi hon ikki sleppa heim aftur, um klokkan var farin av 12 á miðnætt, — eftir ti eg fordi fram.

Pápin segði við gentuna, at tað ikki var so umráðandi, at dótturin og drongurin vóru í heimbygd hansara. — Tey kundu bara verða heima hjá henni, og so kundi drongurin ótarnaður fara heim á kvøldi, — eisini um klokkan var farin um miðnætt. — Hetta góðtök gentan.

— Tað eg vil siga við hesum, er, at tað eisini er upp tú foreldrin at skilja ungdomin og góðtaka teirra gerðarmál, so tey ikki bara verða skúgvad til vikis.

— Høvdu øll foreldur

verði so positiv, so noyðist eg at viðganga, at tað hevði staðið betur til, sigur Vilhelm Johannesen.

Hvørji tiltøk kunnu hugsast at bota um ferðsluviðurskiftini í skundi?

— Tað eru fleiri møguleikar, sum kunnu setast í verk, sum fráliður. Neyðugt er tó at gera eithvørt munagott beinanvegin. Tað er nú einaferð veruleiki at fimm fólk eru deyð í ferðsluni, — bert eftir stuttari tíð.

Tað er greitt, at vit ikki kunnu lata hetta fara framvið, uttan at gera nakað. Fólk eru sum heild samd um at seta tiltøk í verk, sum kann forða fyrri teimum mongu óhappunum, og ti meti eg at tað er beint at umhugsja tað nú, sigur Vilhelm Johannesen.

Fyribils koyrikort

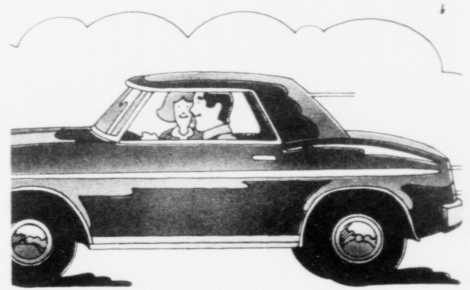
— Høvuðsreglan haldi eg skal vera eitt fyribils koyrikort, til tey sum taka koyrikortið. Her havi eg hugsað, at øll tey sum taka koyrikortið skulu hava fyribils loyvi at koyra í tvey ár, — uttan mun til aldur. Síðan skal fyribils loyvi at koyra í tvey ár, — uttan mun til aldur.

Síðan skal fyribils bilførarin hava eitt framerki á bilinum, sum sigur, at her er ein nýggj bilførari. Tað kann verða eitt F, sum kann setast á bilin og takast av aftur. Hugsandi er, at fleiri enn ein persónur nýtir sama bil.

— Bilar við hesum framerki skulu ikki hava loyvi at koyra t.d. millum klokkan 12 á miðnætt til morgunin eftir, — uttan so at bilførarin er einsamallur í bilinum.

Á pallborðsfundinum kom Hilmar Kass (sjálvstýrisflokkurin) við uppskoti um at seta í verk serliga hámarksferð, t.d. at hægst loyva ferðin frá klokkan 10 á kvøldi til fimm-seks á morgni skuldi verða 50-60 km. Hetta haldi eg verða vert at umhugsja, sigur Vilhelm Johannesen.

Um slikar reglur ikki verða vírhildnar?

— Eg havi hugsað um avleiðingarnar. Eg kundi hugsað mær, at um persónur ger brot á slikar reglur, so skal hann missa koyrikortið í triggjar mánaðar í fyrstu atløgu. Tá henda tíðin er farin, fær hann fyribils-kortið sendandi aftur við posti. Hann skal ikki upp til nýggja koyriroynd.

Ferðslulæru fimm tímar árliga

— Hendir tað, at sami persónur aftur ger brot á reglurnar, so missir hann fyribils koyrikortið í hált ár, og so skal viðkomandi upp aftur til koyriroynd fyrri at fáa kortið aftur. Á henda hátt verður enn drúgvart til hann fær rætta koyrikortið, og vil hann ti kanska verða meira varðin við at bróta hesar reglur.

Ætlanin hevur eisini verið at sett í verk trygðarbelti í bilum, bæði aftan og framman. Landsstýrið hevur heimild at seta kunngerð í ferðslulógini um trygðartiløk í bili. Ti verður helst álvara av, at vit t.d. eftir 1. oktober í ár krevja, at allir innferdir bilar hava slikar innrættingar.

Tá er eisini galdandi, at allir bilførarar skulu siggja til at fáa trygðarbelti í gamlar bilar.

Annað fyrbrigdi í samband við ferðslu, er at fáa upplýsandi tilfar út til almenningin. Tað vil siga, at fáa útvarp, sjónvarp og bløðini at upplýsa um ferðslu, — eins og vit ætla at leggja dent á at frálæran í skúlunum fær stóri rúmd.

Stóra koyrikortið

Annars kann eg upplýsa, at ein permanent ferðslu-

lógarnevnd situr undir Landsstýrinum, har umboð fyrri stovnar, sum hava við ferðslu at gera, sita.

Vit hava longu havt ein fund, og verður næst fundur í dag. Henda nevnd kann eisini koma við uppskotum um, hvat kann gerast.

Aðrar broytingar eru eisini verdar at umhugsja í samband við at fólk fáa koyrikort. Í dag kann ein persónur, sum hevur staðið koyriroyndina, fáa stóra koyrikortið sama dag.

Her haldi eg at vit áttu at kravt, at ein nýbyrjaður bilførari skal hava kyrt í t.d. tvey ár, áðrenn hann setur seg í lastbil og onnur stóri akfør at koyra. Vit mugu hava í huganum, at ein bilførari ikki hevur fult tamarhald á øllum akførum, bert ti hann hevur koyrt skúla-koyring í nakrar tímar og dugur ferðslureglurnar.

Fyri at fáa áteknað koyrikortið til taxakoyring krevst bert, at ein hevur fylt 22 ár. Hugsandi er, at ein persónur er 22 ár, tá hann fær koyrikortið. T.v.s., at hann kann fáa áteknað koyrikortið beinanvegin, og sostatt hevur ábyrgd fyrri øðrum fólki, meðan hann lærir seg rættuliga at koyra bil.

Hevur ein bilførari mist koyrikortið, ti hann hevur koyrt við kenning, so kann hann eisini fáa loyvi at koyra taxakoyring beinanvegin, hann fær koyrikortið aftur. Her hevði tað verið rættari, at hann skuldi koyra í tvey ár, áðrenn hann fær ábyrgdina fyrri taxabili aftur, sigur Vilhelm at enda.

Dagny